

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-22/18

TopFit eV

a

Daniele Biffi

v.

Deutscher Leichtathletikverband eV

[žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Darmstadt (okresní soud v Darmstadtu, Německo)]

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 13. června 2019

„Řízení o předběžné otázce – Občanství Unie – Články 18, 21 a 165 SFEU –
Předpisy sportovního svazu – Účast amatérského sportovce se státní příslušností jednoho členského státu na národním mistrovství jiného členského státu – Rozdílné zacházení na základě státní příslušnosti – Omezení volného pohybu“

1. *Občanství Unie – Ustanovení Smlouvy – Osobní působnost – Státní příslušník členského státu provozující amatérský sport na soutěžích hostitelského členského státu – Zahrnutí (Články 18, 21 a 165 SFEU)*

(viz body 27–35)

2. *Všeobecné a odborné vzdělávání, mládež a sport – Ustanovení Smlouvy – Uznání společenského významu amatérského sportu v Unii – Faktor integrace do společnosti hostitelského členského státu*

(viz bod 33)

3. *Občanství Unie – Ustanovení Smlouvy – Působnost – Předpisy sportovního svazu – Zahrnutí (články 3 až 6, 18 a 21 SFEU)*

(viz body 36–40, 52, 53)

4. *Občanství Unie – Rovné zacházení – Diskriminace na základě státní příslušnosti – Právo na volný pohyb a pobyt na území členských států – Předpisy sportovního svazu*

*omezující účast amatérského sportovce se státní příslušností jednoho členského státu na národním mistrovství jiného členského státu – Omezení – Odůvodnění – Proporcionalita – Posouzení vnitrostátním soudem
(Články 18, 21 a 165 SFEU)*

(viz body 44, 46–50, 52–54, 59, 60, 63, 66–67 a výrok)

Shrnutí

Vyloučit státní příslušníky jiných členských států částečně z účasti na německých lehkooatletických mistrovstvích amatérských sportovců v seniorské kategorii může být v rozporu s unijním právem

V rozsudku *TopFit a Biffi* (C-22/18) ze dne 13. června 2019 Soudní dvůr vyložil články 18, 21 a 165 SFEU v rámci sporu amatérského sportovce s italskou státní příslušností proti německému národnímu svazu lehké atletiky týkajícího se podmínek pro účast státních příslušníků jiných členských států na německých mistrovstvích amatérských sportovců v seniorské kategorii.

Podle Soudního dvora tato ustanovení brání takovým předpisům národního atletického svazu – podle nichž občan Unie, který je státním příslušníkem jednoho členského státu a po mnoho let má bydliště v jiném členském státě, kde má tento svaz sídlo a kde je amatérským běžcem v kategorii senior, a podle nichž se nemůže účastnit národního mistrovství v této disciplíně stejným způsobem jako státní příslušníci nebo se jej může účastnit pouze „bez hodnocení“ či „mimo soutěž“ a nemůže se účastnit finále a získat titul národního mistra – ledaže jsou tyto předpisy odůvodněny objektivními hledisky, která jsou přiměřená legitimně sledovanému cíli, což musí ověřit vnitrostátní soud.

Soudní dvůr totiž nejprve konstatoval, že takový občan Unie, jako je amatérský atlet v tomto případě, který využil svobodu pohybu, se může oprávněně dovolávat článků 18 a 21 SFEU v rámci provozování amatérského sportu na soutěžích ve společnosti hostitelského členského státu. V tomto ohledu Soudní dvůr poukázal zejména na úlohu sportu jako faktoru integrace do společnosti hostitelského členského státu, kterou odráží článek 165 SFEU.

Soudní dvůr poté konstatoval, že předpisy národního sportovního svazu, které upravují přístup občanů Unie na sportovní soutěže, podléhají pravidlům Smlouvy, a konkrétně článkům 18 a 21 SFEU. V tomto ohledu Soudní dvůr připomněl, že respektování základních svobod a zákazu diskriminace na základě státní příslušnosti stanovených Smlouvou platí i pro předpisy, které nemají veřejný charakter a mají hromadným způsobem upravit závislou činnost a poskytování služeb. Tato zásada platí i v případě, že skupina či subjekt má určitou pravomoc nad jednotlivci a může jim klást podmínky, které omezují výkon základních svobod zaručených Smlouvou.

Soudní dvůr konečně konstatoval, že v projednávané věci došlo k rozdílnému zacházení, které může omezit svobodu pohybu dotčeného amatérského atleta ve smyslu článku 21 SFEU, jelikož i v případě, že splňuje podmínky na požadovaný sportovní výkon a minimálně po jeden rok má nárok účastnit se sportovních soutěží jakožto člen klubu, který je součástí národního svazu lehké atletiky, je mu odepřena účast na národním mistrovství amatérských sportovců v běhu na krátkou vzdálenost v kategorii senior, nebo se ho může účastnit pouze zčásti. Soudní dvůr dodal, že takové předpisy atletického svazu, jako jsou předpisy dotčené ve věci v původním řízení, mohou rovněž vést k tomu, že sportovci, kteří jsou státními příslušníky jiného členského státu než Spolkové republiky Německo, mají ze strany sportovních klubů, jejichž jsou členy, menší podporu než domácí sportovci, neboť tyto kluby budou mít menší zájem investovat do sportovce, který se

neúčastní národního mistrovství, což vede k tomu, že se takoví sportovci, kteří jsou státními příslušníky jiných členských států, mohou hůře začlenit do svého členského klubu a potažmo i do společnosti členského státu, v němž mají bydliště.

Podle Soudního dvora přitom lze omezení volného pohybu občanů Unie odůvodnit pouze v případě, že se zakládá na objektivních hlediscích a je přiměřené cíli legitimně sledovanému dotčenými předpisy, což přísluší ověřit vnitrostátnímu soudu. Jeví se jistě jako oprávněné udělovat titul národního mistra v určité sportovní disciplíně pouze státním příslušníkům, jelikož státní příslušnost lze považovat za charakteristický rys titulu národního mistra. Omezení, která vyplývají ze sledování uvedeného cíle, však musí být v souladu se zásadou proporcionality, neboť uvedený cíl neodůvodňuje jakýkoli typ omezení účasti cizích státních příslušníků na národních mistrovstvích. Vnitrostátní soud musí zkoumat, zda existují případná další odůvodnění, s ohledem na cíl vyplývající z čl. 21 odst. 1 SFEU ve spojení s článkem 165 SFEU, a sice otevření soutěže a integrace rezidentů, zejména pokud jde o dlouhodobé rezidenty v hostitelském členském státě. Jako nepřiměřené se v každém případě jeví, aby sportovci nebyla vůbec povolena účast na vnitrostátním mistrovství na základě státní příslušnosti, jelikož existuje mechanismus pro účast takového sportovce na takovém mistrovství – přinejmenším účast v kvalifikaci a účast bez hodnocení.